ΕΤΟΣ Ζ' Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 4 Ἰουλίου 1893 Ἀριθ. 313

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἑστίας,,

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ ς' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

May Wrigt Sewal. — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον: Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. — Ἐργασίαι τοῦ ἐν Σικάγῳ Συνεδρίου. — Εἰς ἕνα πουλί (Ποίημα, ὑπὸ Ξανθίππης Ι. Κολοστύπη). — Ἐπάνοδος τῆς διευθυντοίας τῆς «Ἐφ. τῶν Κυριῶν». — Ἑλένη καὶ Βαλεντίνη, ὑπὸ Τούλας Κόκκαλη. — Θέατρα.

Ὅτε, πρὸ τριῶν περίπου μηνῶν εἰς φιλολογικήν τινα συνέντευξιν τοῦ συντάκτου τοῦ «Ἄστεος» μετ' ἐμοῦ, εἶπον, ὅτι ἡ γυνὴ τοῦ XX αἰῶνος θὰ ἀναδειχθῇ ἴσως ὑπερτέρα τοῦ ἀνδρὸς ἐθεωρήθην ὡς παραδοξολογοῦσα παρὰ μεγάλης μερίδος ἀνθρώπων.

Ἐὰν οὗτοι ἐγνώριζον, ὡς ἐγὼ γνωρίζω σήμερον τὰς Ἀμερικανίδας ἐν τῷ εὐρεῖ κύκλῳ τῆς δράσεώς των, ἐὰν παρηκολούθουν καὶ ἐμελέτων, ὡς ἐγὼ ἔπραξα, τὸν κοινωνικὸν καὶ οἰκογενειακὸν βίον τῶν γυναικῶν αὐτῶν, θὰ ἀπεφαίνοντο ἄνευ ἐνδοιασμοῦ, ὅτι ἡ Ἀμερικανὶς γυνὴ ἀνεδείχθη ἤδη, ἀπὸ σήμερον ἀνωτέρα τοῦ φυσικῶς ἰσχυροτέρου συντρόφου της.

Ἡ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου μας κ. May Wrigt Sewal, ἧς τὴν εἰκόνα παραθέτομεν ἐνταῦθα ἐκπροσωπεῖ τὸν τελειότερον τύπον τοιαύτης γυναικός.

WAY WRIGT SEWAL
Πρόεδρος τοῦ ἐν Σικάγῳ Διεθνοῦς Συνεδρίου τῶν Γυναικῶν

Φιλόλογος, ἀλλ' ὄχι σχολαστική, ῥήτωρ ἔξοχος καὶ πρωτότυπος, ἀλλ' ὄχι φλύαρος καὶ περιττολόγος, συγγραφεὺς καὶ δημοσιογράφος, καταστρώνουσα ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν ἄρθρα νευρώδη καὶ ἀκαταγώνιστα, μεθ' ὅσης εὐκολίας προετοιμάζει ὡραῖον καὶ γευστικὸν ἔδεσμα διὰ τὸ πρόγευμά της, οἰκονομολόγος καὶ κοινωνιολόγος ἐκ τῶν διασημοτέρων, φιλάνθρωπος συστηματική, διοργανώτρια ἀπειροπληθῶν γυναικείων σωματείων, σύζυγος τρυφερά, φίλη αἰσθηματική, μὲ ποιητικὰς ἐξάρσεις, μὲ εὐγενῆ καὶ χαρίεσσαν εὐτραπελίαν, μὲ ἑτοιμότητα πνεύματος θαυμαστήν, μὲ φυσικὴν εὐθυμίαν, μὲ ἀνεξάντλητον ἀντοχὴν κατὰ πάσης σωματικῆς ἢ φυσικῆς καταπονήσεως, ἰδοὺ ἐν περιλήψει οἱ κυριώτατοι χαρακτηρισμοὶ τῆς θαυμασίας αὐτῆς γυναικός.

Εἶναι ἐκ τῶν προνομιούχων ἐκείνων φύσεων, αἵτινες κλίνουσι νὰ βλέπωσι καὶ ἐξετάζωσι τὸν κόσμον ὑπὸ τὴν ἀγαθὴν πάντοτε ὄψιν του. Τὸ

Καλὸν καθ'ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐκφάνσεις ἔχει ἐμποτίσει βαθύτατα τὴν ψυχήν, τὸ πνεῦμα, καὶ τὴν φαντασίαν της, εἰς τὰς γελαστὰς δ' αὐτοῦ ὁάσεις ἀντλεῖ τὴν ἀνεξάντλητον εὐθυμίαν καὶ εὐτραπελίαν, τὸν κυριώτατον τῆς φύσεώς της χαρακτηρισμόν.

Αἱ πολλαὶ γνώσεις της, ἡ σοβαρὰ καὶ ἐπιμελημένη μόρφωσίς της τῇ ἀπεκάλυψαν τὸ μέγα καὶ δυσεφάρμοστον μυστήριον τῆς εὐζωΐας, ὡς ὡδηγήθη ὑπὸ τῆς φυσικῆς εὐφυΐας της εἰς ἐπωφελῆ ἐκμετάλλευσιν τῆς πνευματικῆς ὑπεροχῆς της.

Ἐγεννήθη εἰς Wisconsin τοῦ Milwaukee. «Ὁ πατήρ μου δὲν ἔκαμεν οὐδεμίαν διάκρισιν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου οὔτε κατὰ τὴν κατ' οἶκον ἀγωγήν, οὔτε κατὰ τὴν ἐν τῇ σχολῇ μόρφωσιν, μοὶ εἶπε, διηγουμένη μοι τὸν βίον της. Τὰ πρῶτα παιδικά της ἔτη διῆλθεν ἐν τῇ ἐξοχῇ. Οἱ πρῶτοι διδάσκαλοί της ἦσαν ὁ κῆπος, ἡ μήτηρ καὶ ὁ πατήρ της.

Ὁ κῆπος εἶναι μέγα, πλούσιον, θελκτικὸν ἐπαγωγὸν σχολεῖον. Ὁ ἀήρ, ὃν ἀναπνέει τὸ παιδίον ἐκεῖ εἶναι ζωογόνος καὶ μυροβόλος. Τὰ ἄνθη, τὰ δένδρα, οἱ αὔλακες μὲ τὸ κελαρύζον νεράκι των, τὰ ᾠδικὰ ἢ τὰ κατοικίδια πτηνὰ εἶναι μεγάλαι καὶ θαυμάσιαι εἰκόνες, ἐν αἷς ἡ παιδικὴ διάνοια ἄπειρον καὶ εὐεργετικωτάτην εὑρίσκει τροφήν.

Τὸ σῶμά της συνανεπτύσσετο παραλλήλως πρὸς τὸ πνεῦμα. Δεκαετὴς μόλις ἵππευεν ἀφόβως τὸν ζωηρότερον ἵππον τοῦ πατρός της καὶ συνώδευεν αὐτὸν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ της εἰς τὸ κυνήγιον. «Ὅταν ἀνεπαυόμεθα κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν δένδρων, μοὶ ἔλεγεν, ὁ πατήρ μου μοὶ ἔκαμνε τὸ μάθημα τῆς ἀνατομίας τῶν πτηνῶν, ἅτινα εἶχε φονεύσει.

Ἡ πρώτη μας ἔρις χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

— Διατί λοιπὸν φονεύεις τὰ πτηνά; τῷ εἶπον αἴφνης, ἀποτόμως, σκαιῶς σχεδὸν μίαν ἡμέραν, καθ' ἣν μοὶ ἔλεγεν, ὅτι τὰ πτηνὰ τρώγουσιν ὅλα τὰ βλαβερὰ ἔντομα.

Ἔκτοτε δὲν τὸν συνώδευον εἰς τὸ κυνήγιον. Εἰς τὴν μικράν μου κεφαλὴν εἶχε σφηνωθῆ, οὕτως εἰπεῖν, ἔκτοτε ἡ ἰδέα τῆς ἀνάγκης τῆς συστηματικῆς τῶν ζώων προστασίας, ἣν βραδύτερον ἐπραγματοποίησα. Παρὰ τὸν κῆπόν μας εἶχομεν γαίας ἀπεράντους, ἃς ἐκαλλιέργουν μαῦροι. Ἠγάπων τὰ τέκνα των περισσότερον ἀπὸ τὰ λευκὰ καὶ ὅ,τι ἐμάνθανα ἀπὸ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα μου τὸ ἐδίδασκον ἀμέσως. Οἱ γείτονες μὲ ἐπωνόμαζον διδάσκαλον τῶν *χρωματιστῶν* (μαύρων) παιδιῶν καὶ ἐγὼ εἶχον λάβει ὑπὸ σπουδαιοτάτην ἔποψιν τὸ ρόλον μου.

Ἤμην δωδεκαέτις καὶ δὲν εἶχον ἔτι πατήσει τὸν πόδα εἰς τὸ σχολεῖον, ἀλλ' εἶχον ἤδη ἀποκτήσει πλήρη στοιχειώδη προκαταρκτικὴν παίδευσιν. Ἡ μήτηρ μου, ἀπέθανε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ ὁ πατήρ μου ἤλλαξεν ἐντελῶς τρόπον ζωῆς.

Μίαν ἡμέραν μὲ ἠρώτησεν, ἐὰν ἤθελον νὰ ἐξακολουθήσω ἐκπαιδευομένη κατ' οἶκον ἢ ἐὰν ἐπροτίμων τὸ σχολεῖον.

Τὸ σχολεῖον, ἀπήντησα, εὑρίσκουσα τὸν οἶκον χωρὶς μητέρα πολὺ κενόν, πολὺ μελαγχολικόν. Σχολεῖον ἀνώτερον δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸν δῆμόν μας. Καθ' ἑκάστην διήνυον μιᾶς ὥρας δρόμον, πεζῇ μεταβαίνουσα εἰς τὸ μικτὸν σχολεῖον τοῦ πλησιεστέρου εἰς τὸν ἰδικόν μας δήμου.

Μετὰ τέσσαρα ἔτη ἐλάμβανον τὸ ἀπολυτήριόν μου τοῦ γυμνασίου καὶ ἡτοιμαζόμην δι' ἐπιστημονικὰς σπουδάς. Ἤμην δεκαεξαέτις τότε κόρη καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἐζήτησα παρὰ τοῦ πατρός μου νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ κατασκευάσω καὶ ἐγὼ Ἀμερικανικὴν σημαίαν καὶ λάβω μέρος εἰς τὴν ἐθνικὴν ἑορτήν, ἧς συμμετεῖχον πᾶσαι αἱ συμμαθήτριαί μου.

Δὲν σοὶ ἐπιτρέπω νὰ ὑψώσῃς Ἀμερικανικὴν σημαίαν, μοὶ ἀπήντησεν, ἀφοῦ ἡ πατρίς σου δὲν σὲ τάσσει ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς σημαίας αὐτῆς καὶ δὲν σοὶ παραχωρεῖ τὰ δικαιώματα ἐλευθέρας πολίτιδος, ἅτινα παραχωρεῖ καὶ εἰς τὸν ἀδελφόν σου. Ἐννόησέ το καλά, μοὶ εἶπεν ὁ πατήρ μου, δραττόμενος ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν μου καὶ προσπαθῶν νὰ μεταδώσῃ διὰ τοῦ πυρίνου βλέμματός του εἰς τὰ νεανικὰ στήθη μου ὅλην τὴν ἀγανάκτησιν, ἣν ἠσθάνετο διὰ τὴν προσγιγνομένην εἰς τὸ φῦλόν μας ἀδικίαν. Ἐννόησε ὅτι θὰ εἶσαι πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου ἀνοήτου καὶ ἀναξίου σου, ἴσως, ἀνδρός, ἐνόσῳ ἡ πατρὶς δὲν σᾶς ἀναγνωρίσῃ ἐπισήμως, ὡς τοὺς ἄνδρας, τέκνα της.

Τὸ τραῦμα ἦτο φοβερόν. Κατέπια τὰ δάκρυά μου, ἐφίλησα τὸν πατέρα μου καὶ ὤμοσα ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὅτι θὰ εἰργαζομην ἵνα ἀποκτήσω μίαν ἡμέραν τὸ δικαίωμα τοῦτο.»

Εἰς τὴν σύντομον ταύτην ἀφήγησιν καταφαίνεται ὅλη ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τοῦ Εὐρωπαίου, ὅλη ἡ ἀληθὴς καὶ λογικὴ καὶ μεμετρημένη στοργὴ τοῦ πατρός, τοῦ πονοῦντος τὸ τέκνον του καὶ προνοοῦντος διὰ τὸ μέλλον αὐτοῦ.

Δὲν τὸ ἀποσπᾷ νήπιον ἔτι τῆς μητρικῆς ἀγκάλης, ἀλλ' οὔτε ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸ τὸν κατὰ τύπους καὶ συνθήκας ἐναγώνιον τοῦ σχολείου βίου κατὰ τὴν τρυφερὰν αὐτοῦ ἡλικίαν. Δὲν τάσσει τὸ τέκνον του ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μιᾶς ξένης ἀγνώστου γυναικός, δι' ἣν ἡ προσφιλὴς ὕπαρξις εἶναι εἷς ξηρὸς ἐπὶ πλέον ἀριθμός. Ἐλεύθερον ὡς τὸ πτηνόν, ἀναπτυσσόμενον ἐν τῷ μυροβόλῳ κήπῳ τοῦ οἴκου ὡς τρυφερὸν ἀνθύλλιον ἀναλαμβάνει αὐτὸς μόνος μετὰ τῆς συντρόφου του νὰ ὁδηγήσῃ τὰ πρῶτα του βήματα εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν κόσμον. Δὲν παραμελεῖ τὸ σῶμα χάριν τοῦ πνεύματος, ἀλλ' οὔτε τὴν ψυχὴν χάριν τοῦ ἤθους.

Ἀνατόμος τοῦ γυναικείου πνεύματος καὶ ψυχολόγος πρώτης δυνάμεως ἀναγνωρίζει τὴν μεταξὺ τοῦ ἄρρενος καὶ θήλεος τέκνου του ἰσότητα καὶ τὴν πρὸς τὴν κόρην προσγιγνομένην ὑπὸ τῆς πολιτείας ἀδικίαν. Καὶ ἐξεγείρεται κατὰ τοῦ νομοθέτου καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ εἰς ἐκείνην τὰ αὐτὰ αἰσθήματα καὶ νὰ προετοιμάσῃ τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ θὰ ριζοβολήσωσιν αἱ νέαι περὶ ἰσότητος ἰδέαι. Ὀξυδερκής, νοήμων, ἀληθῶς εὐγενής, ἀληθῶς ἀνεπτυγμένος, διαβλέπει τὴν εὐτυχίαν τοῦ οἴκου καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας εἰς τὴν ἐξ ἴσου διανομὴν τῶν καθηκόντων καὶ ἀπονομὴν τῶν δικαιωμάτων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ὅπως παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν τυραννικῶν πολιτευμάτων, οὕτω καὶ ἡ τῶν ἀδίκων οἰκογενειακῶν θεσμῶν λέγουσιν οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι ἔχουσι δίκαιον.

Οἱ πατέρες ὅλοι ἐν Ἀμερικῇ εἶναι οἱ θερμότεροι συνήγοροι τῆς πολιτικῆς χειραφετήσεως τῆς γυναικός. Καὶ ἐὰν δὲν ἦσαν λογικοὶ καὶ δὲν ἐφοβοῦντο τὰ ἀπότομα καὶ παρατετολμημένα κινήματα καὶ τὰς ἐκ τούτων ἐπικινδύνους ἀντιδράσεις βεβαίως ἡ Ἀμερική, ὡς ἀριθμεῖ σήμερον πλείονας σχεδὸν ἐπιστήμονας καὶ καλλιτέχνιδας γυναῖκας ἢ ἄνδρας, θὰ ἠρίθμει καὶ πλείονας θήλεις πολιτικοὺς ἄρχοντας.

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΣΙΚΑΓΟΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΔΟΣ

Δ'

Ὁ ἥλιος ἐκτείνει ἤδη τὸν λευκόν, τὸν αἰγλήεντα, τὸν μεγαλοπρεπῆ πέπλον του ἀνὰ τὸ ἄπειρον. Διασκεδάζονται ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην αἱ μελαγχολικαὶ τῆς νυκτὸς σκέψεις, ἃς γεννᾷ ἡ μονοτονία τοῦ σκότους, ἡ ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἁμάξῃ βασιλεύουσα νεκρώσιμος σιγή, ὁ ὕπνος τῶν ἄλλων, τὸ αἰώνιον ἀντίκρυσμα τοῦ ξυλίνου τείχους τοῦ βαγονίου, μὲ τὸ βρίθον σάκκων ταξειδιωτικῶν, καὶ κανιστριδίων καὶ καπελοκιβωτίων δικτυωτὸν φάτνωμα.

Πρὸς τὰ δεξιὰ ἡμῶν ἡ Ἀδριατικὴ κυματίζει ἡσύχως καὶ φαίνεται ἐν τῷ ἀπωτάτῳ προοπτικῷ αὐτῆς σημείῳ ὡσεὶ συνενουμένη ἄνευ τῆς ἐλαχίστης τῶν γραμμῶν ἐναλλαγῆς μετὰ τοῦ οὐρανοῦ. Δὲν μᾶς χωρίζει ἀπ' αὐτὴν ἢ μικρὰ σχετικῶς πρασίνη λωρίς, ὁμαλή, ἁρμονική, ἐδῶ μὲ φυτείαν πυκνήν, ἐκεῖ ἀραιοτέραν, ἐδῶ πρασινόφαιον, ἐνεῖ πρασινοκίτρινον, ἀπωτέρω ἀργυρίζουσαν ἢ χρυσίζουσαν ὡς ἐκ τῶν κυματιζόντων θυσάνων τῶν πρωΐμως ὡριμασάντων σταχύων.

Ποῦ καὶ που μικρὸς ρύαξ, ἢ παραποτάμιον διακόπτει τὴν μονοτονίαν τῆς μεγάλης ταύτης παραλιακῆς ἐκτάσεως, ὁ δροσερὸς δὲ καὶ ὁρμητικὸς παφλασμός του διαθέτει εὐθύμως τὴν ψυχὴν τοῦ πυρέσσοντος ὑπὸ ἀνυπομονησίας καὶ στερουμένου δροσεροῦ ὕδατος ταξειδιώτου.

Πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἡ φύσις ὀργιᾷ, ἐν τῇ ἀπειροποικίλῳ καὶ πολυσυνθέτῳ ἐξελίξει της, ἐν τῇ διαρκεῖ καὶ ἀμεταπτώτῳ ἑορτῇ ὅλων τῶν στοιχείων της. Χιών, ὄρη ὑψηλά, βουνά, λόφοι κατάφυτοι, δάση, πόλεις, χωρία, ναοὶ μὲ τὰ κωδωνοστάσιά των, οἰκίαι μὲ τὰς ποικιλοσχήμους στέγας τῶν ἀνθρωποι, ζῶα, ἰδοὺ τὸ σύνολον, ἰδοὺ ἡ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐναλλάσσουσα καὶ ἀνανεουμένη εἰκών, ἐν τῇ θαυμασιωτέρᾳ τοῦ κόσμου ἁρμονίᾳ, ἐν μεγαλοπρεπεστάτῃ λαμπρότητι.

Ἡ μακρὰ τῶν Ἀπεννίνων σειρὰ ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ μῆκος της, μὲ τὰς χιονοσκεπεῖς κορυφάς της, τὰς ὁτὲ μὲν πρὸς πολύτιμον τρίχαπτον παρομοίους, ὁτὲ δὲ πρὸς ἰδιότροπον καὶ ποικιλόσχημον ὀδοντωτὸν ποίκιλμα. Ἡ κλιτὺς τῶν ὀρέων τούτων καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως καὶ ὡς ἐκ τῶν παλλεύκων κορυφῶν καὶ ὡς ἐκ τοῦ πρασίνου ἐξαρτήματος, ὅπερ στολίζει τὰς ὑπωρείας της καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἐπ' αὐτῆς ἀντανακλῶντος γαλανολευκου αἰθερίου θόλου φαίνεται ἀποτελουμένη ὑπὸ ἀπεράντου μάζης γρανίτου, εἰς ὃν αἱ τοπικαὶ φωτοσκιάσεις προσδίδουσι θαυμασίους ἰριδοειδεῖς τοῦ ὀπαλείου λίθου κυματισμούς.

Ὑπὸ τὴν σειρὰν αὐτὴν τὴν ἀπεράντως μακράν, τὴν ἀπείρως κάθετον, τὴν σχίζουσαν ὡς τεῖχος γιγάντειον παρὰ τῆς γίγαντος φύσεως ἱδρυθὲν ἐκεῖ, τὴν Ἰταλίαν ὅλην κατὰ μῆκος, ἐκτείνονται δάση κατάφυτα, ὑψοῦνται λοφίσκοι κλιμακωτοὶ ἐν εἴδει πολυωρόφων ἀνδήρων, ἐν οἷς ἡ ἀνθοστεφανωμένη κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τῆς ἀνοίξεως χλωρὶς βασιλεύει, διαχέουσα ἀνὰ τὴν ἀτμόσφαιραν τὴν γλυκεῖαν καὶ μεθυστικὴν καὶ μυροβόλον πνοήν της.

Καὶ ἡμεῖς διερχόμεθα τὰς ὡραίας αὐτὰς ἐκτάσεις, τῆς ἁμαξοστοιχίας μας διολισθαινούσης διὰ μέσου αὐτῶν μὲ ταχύτητα ἐλιγγιώδη. Πόλεις μικραὶ καὶ μεγάλαι, χωρία γραφικώτατα εἶναι ἐγκατεσπαρμένα ἀνὰ διαφόρους διευθύνσεις. Μόλις ὁ ὁρμητικὸς δρόμος μας ἐπιτρέπει νὰ διακρίνωμεν προτροπάδην φεύγοντας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας τοὺς διαφόρους τηλεγραφικοὺς πασσάλους μὲ τὰ ἀπειροπληθῆ σύρματά των, ἅτινα φαίνονται ὑπὸ διαρκεῖς διατελοῦντα ἀναπαλμοὺς καὶ ὑπὸ τὸ κράτος ἀλληλοδιαδόχων ἁλματικῶν κινήσεων. Πέραν αὐτῶν εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν διακρίνομεν πληθὺν οἰκιῶν πολυχρώμων. Μόλις προφθάνομεν νὰ προσηλώσωμεν τὸ βλέμμα ὁτὲ μὲν εἰς ὑψηλὸν κωδωνοστάσιον, ἄλλοτε εἰς ἰδιόρρυθμον οἰκίσκον, καὶ ἄλλοτε εἰς σύμπλεγμα ἀνθρώπων ἢ συνοδείαν τετραπόδων, ἐζευγμένων ἐπὶ ἀροτήρων καὶ διαυλακούντων ἓν τεμάχιον γῆς μετὰ κανονικῆς μεθοδικότητος καὶ φιλοσοφικῆς ὑπομονῆς. Μία οἰκία ὑψηλή, τριώροφος μὲ παράθυρα ὡς ὀπὰς περιστερεώνων κινεῖ ἰδίᾳ τὴν προσοχήν μου. Οὐδὲν ἔχει τὸ καλλιτεχνικὸν πλὴν ὡραίας νεανικῆς γυναικείας κεφαλῆς, προβαλούσης ἐξ ἑνὸς παραθύρου. Μὲ τὸ ὀξὺ καὶ ἀπαιτητικὸν τῶν μαύρων ὀφθαλμῶν της βλέμμα φαίνεται ἀναζητοῦσα προσφιλῆ τινα ὕπαρξιν, εἰς τὰ βάθη τῶν σιδηροδρομικῶν ἁμαξῶν, μετ' ἀνυπομονησίας βεβαίως ἀναμενομένην.

Οἱ συνταξειδιῶταί μας ἀνέκτησαν ἤδη τὴν φυσικὴν τῆς προτεραίας εὐδιαθεσίαν καὶ ζωηρότητα. Ἡ φύσις, ἡ προνομιοῦχος αὕτη γόησσα ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μᾶς διαθέτῃ εὐθύμως ἢ δυσθύμως ἀναλόγως πάντοτε πρὸς τὰς ἰδίας διαθέσεις της.

Ἐπιφορτισμένη νὰ ἀντιπροσωπεύσω εἰς Σικάγον μέγα τι γυναικεῖον τοῦ Βελγίου σωματεῖον, ἀναφέρω τοῦτο πρὸς τὸν συνταξειδιώτην μου γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Βελγικῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων κ. Pierrard. Ἐντεῦθεν συζητήσεις ἀτελεύτητοι ἐπὶ τοῦ γυναικείου ζητήματος, ἐπὶ τῆς γυναικείας δρομείων καὶ τηλεγράφων κ. Pierrard. Ἐντεῦθεν συζητήσεις ἀτελεύτητοι ἐπὶ τοῦ γυναικείου ζητήματος, ἐπὶ τῆς γυναικείας ἐργασίας. Ὁ κ. Pierrard εἶναι προοδευτικός, εἰσήγαγεν ἤδη τὰς γυναῖκας εἰς πάντα τὰ τηλεγραφεῖα τοῦ Βελγίου, ἀποφαίνεται ὅμως ὅτι εἰς τὰ ταχυδρομεῖα θεωρεῖ τὴν γυναῖκα κατάλληλον μόνον διὰ τὰ μικρότερα γραφεῖα. Ἐν τῇ ἐξάψει τῆς συζητήσεως ἡ ὥρα παρέρχεται χωρὶς νὰ τὴν ἐννοήσωμεν. Ἡ ἀνία ἐντεῦθεν τοῦ ταξειδίου μετριάζεται ἐπαισθητῶς.

Πλὴν ἡ εὐχαρίστησις αὐτὴ δὲν διαρκεῖ πολύ. Ἡμεῖς ἀκολουθοῦντες τὴν δ·ὰ Mont Cenis ὁδὸν ἀλλάσσομεν μετ' ὀλίγον τραῖνον. Ἐδῶ πλέον ἀποξενούμεθα ἐντελῶς ἀπὸ παντὸς Ἑλληνικοῦ στοιχείου. Οἱ νέοι συνταξειδιῶταί μας εἶναι Λομβαρδοί, ὁμιλοῦσι δὲ τὴν Ἰταλικὴν μὲ ἰδιάζουσάν τινα εἰς τὸν λαὸν τοῦτον προφοράν.

Τὰ πρῶτα βλέμματά των πρὸς ἡμᾶς ἐνέχουν ἓν εἶδος μομφῆς. Δὲν μᾶς ἀρίνατε μόνους ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ μας, φαίνονται σκεπτόμενοι. Καὶ μᾶς περιεργάζονται ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, μὲ τὸ ἐξερευνητικὸν ἐκεῖνο τοῦ ἀγνώστου καὶ περιέργου βλέμμα. Ἡμεῖς κάμνομεν τὸ ἴδιον. Εἶναι φυσικὴ ἡ περιέργεια αὕτη, ἐὰν σκεφθῇ τις ὅτι ἐπὶ ὥρας ἢ καὶ ἡμέρας ἴσως ἡ τύχη μας ταυτίζεται μετὰ τῶν συνοδοιπόρων μας, ὅτι ἐν τῷ μικρῷ ἐκείνῳ σιδηροδρομικῷ κλωβῷ, τὰ αὐτὰ ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἐκείνων ἔχομεν δικαιώματα, τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς ζωῆς, τὸν αὐτὸν φόβον τοῦ κινδύνου, τὸν αὐτὸν πόθον τοῦ νὰ φθάσωμεν μίαν ὥραν ἐνωρίτερον εἰς τὸ τελευταῖον ὅριον τοῦ ταξειδίου μας.

Τὸ ἐντελῶς ἀνιαρὸν τοῦ ταξειδίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης. Ἡ φυσικὴ καταπόνησις εἰκοσιτετραώρου ἀκινησίας καὶ ἀγρυπνίας, ὁ καύσων, ἡ στέρησις πάσης ἀνέσεως διαθέτουσι τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν δυσθύμως. Καὶ ὅμως ἐφ'ὅσον προ-

χωροῦμεν πρὸς τὴν βόρειον Ἰταλίαν τὸ πανόραμα τῆς φύσεως ἐξελίσσεται μετὰ μείζονος κάλλους, μετὰ θαυμασιωτέρας γραφικότητος.

Αἱ πόλεις, ἃς ἤδη ἀντικρύζομεν κινοῦν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τοῦ μᾶλλον πεζοτέρου ἀνθρώπου. Ἡ Bologna, ἡ Parma, ἡ Πλακεντία εἶναι τόσαι ἑστίαι τέχνης, τόσα σημεῖα ἐφ' ὧν αἱ κατὰ τὸν μεσαίωνα ἀκμάσασαι ἔξοχοι προσωπικότητος ἀφῆκαν ψηλαφητὰ τὰ ἴχνη τῆς ἐκπολιτιστικῆς καὶ ἀναμορφωτικῆς διαβάσεώς των. Ἀπὸ χλοοστολίστου λόφου εἰς λόφον, ἀπὸ τὰ ἰδιότροπα καὶ φυτοφορτωμένα τοῦ ἐδάφους ἐκχώματα, προβάλλει ἤδη μακρόθεν ἀμυδρῶς, ὑπὸ νεφελώδη διαφανῆ καλύπτραν ἡ Bologna. Τὰ κωδωνοστάσια τῶν μεσαιωνικῶν ναῶν της διαγράφονται εἰς τὸν ἀέρα ὑψηλά, οὐρανομήκη, ὑψηλότερον δὲ ὡς σημαιοφόρον καὶ πρῶτον ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις τὸ τοῦ περιφήμου ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δομινίκου.

Ἀκολουθοῦσαι τὰ ὕψη του ἐπανερχόμεθα διὰ τῆς φαντασίας εἰς τὸν XIII αἰῶνα, εἰς τὴν περίοδον ταύτην τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Τέχνης, ἣν οἱ Περουγῖνοι καὶ οἱ Γιλβέρτοι καὶ οἱ Quercia καὶ οἱ Μιχὴλ Ἄγγελοι ἀπηλευθέρωσαν τῶν βαρβάρων δεσμῶν τῆς ἀμαθείας καὶ πλάνης. Εἶναι ὁ ναὸς οὗτος τὸ πρῶτον ἐν Ἰταλίᾳ μνημεῖον τῆς Ἀναγεννήσεως, τὸ ὁποῖον κοσμοῦσιν ὑπερήφανοι, ἀνθηραί, πλήρεις ζωῆς καὶ σφρίγους Ἑλληνικῆς σχεδὸν τελειότητος καὶ τέχνης Καρυάτιδες.

Ἐνῶ ὑπὸ τοιούτων κατεχόμεθα σκέψεων ἡ ἀτμομηχανὴ ἀγγέλλει διὰ τῶν ὀξυτάτων συριγμῶν της καὶ τῆς ἀναστολῆς τῆς ταχύτητος τοῦ δρόμου τὴν προσέγγισίν μας εἰς τὸν σταθμόν.

ΕΙΣ ΕΝΑ ΠΟΥΛΙ

Πές μου, πουλί, π' ἀπλώνεις τὰ πτερά σου
καὶ στ' ἄπειρο γοργὸ γοργὸ πετᾶς,
ποῦ κτίζεις τὴ μικροῦλα τὴ φωλιά σου
σ' ἀπόκεντρο κλαδὶ τῆς ἐρημιᾶς . . .

Πές μου, πουλί, ποῦ ἐλεύθερο γυρίζεις
στὸ δάσος, στὸ βουνό, στὴ λαγκαδιά
καὶ πάντοτε ἀμέριμνο σκορπίζεις
ὁλοῦθε τὴ γλυκειά σου τὴ λαλιά . . .

Σὺ ποῦ θωρεῖς τὸ κάθε λουλουδάκι
γ' ἀνθίζη μοναχὸ στὴν ἔξοχὴ
καὶ βλέπεις τὸ δροσάτο ποταμάκι
νὰ τρέχη χαμηλὰ ἐδῶ κ' ἐκεῖ . . .

Πές μου, πουλί, ποῦ σχίζεις τὸν ἀέρα
μὲ τὰ γοργὰ γοργά σου τὰ πτερά,
ποῦ νύκτα ταξειδεύεις καὶ ἡμέρα,
ἀπήντησες ποτέ σου τὴ χαρά ;

Στὸν οὐρανό, στὴν ἔρημο, στὴν πόλι
στῆς λίμνης τὰ κρυστάλλινα νερά,
στὸν κάμπο, στὸ βουνό, στὸ περιβόλι
εἶδες ποτέ, πουλί μου, τὴ χαρά ;

Τί σ' ἐρωτῶ ; σὺ εὔθυμο γυρίζεις
σὲ μέρη ἀνθοσπαρμένα καὶ φαιδρά·
τ' εἶνε καῦμὸς καὶ λύπη δὲν γνωρίζεις
γιὰ σὲ παντοῦ χυμέν' εἶν' ἡ χαρά !

Σανθίππη Ι. Καλοστύπη

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ ΤΗΣ "ΕΦΗΜ. ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ,,

Ἐπανῆλθεν ἐκ Σικάγου ἡ διευθύντρια τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» κ. Καλλιρρόη Παρρέν. Θερμὴν ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς πάντας τοὺς ἐν Ἀθήναις, ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ εὐγενεῖς συναδέλφους, οἵτινες μετὰ πατριωτικοῦ ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησαν τὴν ἐν Σικάγῳ δρᾶσιν της καὶ λίαν εὐγενῶς καὶ ἐπιεικῶς κρίνοντες αὐτήν, τὴν ἐνίσχυσαν οὕτω ἐν τῷ εὐγενεῖ ἀγῶνι ὃν ἀνέλαβεν ὑπὲρ τοῦ φύλου της.

Ἄπειρον ἐπίσης ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τὰς προσφιλεῖς συνεργάτιδας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» καὶ πρὸς τὴν διευθύνουσαν δα Ἀθηνᾶν Σιγανοῦ, αἵτινες κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας της, τόσον προθύμως εἰργάσθησαν πρὸς τακτικὴν καὶ ἀνελλιπῆ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἔκδοσιν καὶ τόσον ἕτερψαν τὰς ἀναγνωστρίας της διὰ τῶν ὡραίων, γλαφυρωτάτων καὶ καλλιεπῶν ἄρθρων καὶ μελετῶν των.

Πρὸς πάσας τὰς φίλας ἀναγνωστρίας της, αἵτινες διὰ συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων καὶ ἐπιστολῶν τῇ ἐξεδήλωσαν τὸν ἐνθουσιασμόν των ἐπὶ τῇ ἐπιτυχεῖ ἐκπληρώσει τῆς ἀποστολῆς της, διαβιβάζει μυρίας εὐχαριστίας, διὰ τὰς γλυκείας τῆς συγκινήσεως στιγμάς, ἃς τῇ παρέσχεν ἡ εἰλικρινὴς καὶ ἐνθουσιώδης συμμετοχή των εἰς τὴν εὐτυχῆ ταύτην τῆς ζωῆς της περίοδον.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ, ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Τὸ ὑπὲρ τῶν Ἰνδῶν καὶ ἀγρίων ἰθαγενῶν φυλῶν ἐκπολιτιστικὸν καὶ ἀναμορφωτικὸν σχολεῖον τῶν γυναικῶν.

Μεγίστου ἐνδιαφέροντος ὑπῆρξε τὸ τμῆμα τῶν συνεδριάσεων τῶν καθ' ἅπασαν τὴν Ἀμερικὴν γυναικείων σωματείων ὑπὲρ ἐκπολιτισμοῦ τῶν μικρῶν Ἰνδῶν καὶ λοιπῶν ἀγρίων ἰθαγενῶν.

Μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν ἐν Σικάγῳ Σχολῶν τούτων, μὲ τὰς ὁμοιομόρφους στολάς των, μαῦροι καὶ μαῦραι ἢ χαλκόχροες καὶ ἐρυθρόδερμοι, μὲ τὰ βιβλία των καὶ τὰ μικρὰ ἐργαλεῖα τῶν διαφόρων τεχνῶν, εἰς ἃς ἀσχολοῦνται, ἦσαν τοποθετημένοι ὑπὸ τὴν ἐξέδραν ἐν τάξει καὶ πειθαρχίᾳ θαυμαστῇ.

Μικρὰ μαύρη ἠγέρθη καὶ ἐν εἴδει προσευχῆς ἀπήγγειλεν ὡραίους λόγους περὶ τῆς ἐκπολιτιστικῆς τῆς θρησκείας δυνάμεως, περὶ τῆς ἀγάπης ἣν αὕτη διδάσκει πρὸς τὸν πλησίον, ὡς καὶ περὶ τῆς σωτηρίας καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ, ὃν ἡ ἀνθρωπότης ἀποκτᾷ διὰ τῆς ἐργασίας. Οἱ πατέρες μας ἠγνόουν, εἶπε, τὸ καλόν, διότι οὐδεὶς ποτὲ τοῖς τὸ ἐδίδαξε. Ἠγνόουν ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ἀδελφοὶ καὶ διὰ τοῦτο κατεδίωκον τοὺς λευκούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἡμεῖς σήμερον ὀφείλομεν τὴν ἐλευθερίαν, ὀφείλομεν τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν.

Μετὰ τοὺς συγκινητικοὺς τούτους λόγους, αἱ ὑπὲρ τῶν μικρῶν αὐτῶν ἀγρίων ἐργαζόμεναι κυρίαι ἤρχισαν νὰ τὰς ἐξετάζωσιν ἀνὰ τάξεις εἰς τὰ διάφορα μαθήματα, ἐν οἷς ἡ ἐφαρμογὴ καὶ τὸ πρακτικὸν μέρος κατεῖχον τὴν πρώτην θέσιν. Τὸ σύστημα τοῦ Φραῖβελ ἔχει εἰσαχθῆ ἐνταῦθα εἰς πάσας τὰς τάξεις, παρακολουθεῖ δὲ τὸν μαθητὴν μέχρις ἀποπερατώσεως τῶν προκαταρκτικῶν αὐτοῦ σπουδῶν.

Σημειωτέον ὅτι ὅλη ἡ ἐκπολιτιστικὴ αὐτὴ ἐργασία ἡ ἀπασχολοῦσα καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν ὑπὲρ τὰς δέκα χιλιάδας γυναικῶν, ὀφείλεται εἰς γυναικεῖα σωματεῖα καὶ εἰς ἰδιωτικὴν γυναικείαν πρωτοβουλίαν.

Τὰ κατὰ τῆς οἰνοπνευματοποσίας καὶ τοῦ χαρτοπαιγνίου γυναικεῖα σωματεῖα.

Πολὺ ἐπίσης ἐκίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον αἱ συνεδριάσεις τῶν τμημάτων τῶν κατὰ τῆς οἰνοπνευματοποσίας καὶ τοῦ χαρτοπαιγνίου γυναικείων σωματείων. Εἶναι πολυπληθέστατα καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἡ ἐλαχίστη δὲ τῶν Ἀμερικανικῶν πόλεων ἀριθμεῖ ἀνὰ τρία ἢ τέσσαρα κατ' ἐλάχιστον ὅρον τοιαῦτα.

Καὶ ἐδῶ πλῆθος πολὺ καὶ ἐκ τῶν δύω φύλων. Πολλαὶ ῥήτορες ἔλαβον τὸν λόγον καὶ ἀπέδειξαν τὴν μεγίστην καὶ ἀπεριόριστον τῆς γυναικὸς ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐν Ἀμερικῇ καταργήσεως τῆς συνηθείας τῆς οἰνοπνευματοποσίας. Κατωρθώσαμεν, εἶπεν, ἡμεῖς αἱ γυναῖκες νὰ ἀπαλλάξωμεν τὴν χώραν μας ἀπὸ τὴν βάρβαρον καὶ τρομερὰν ταύτην κοινωνικὴν μάστιγα. Κατωρθώσαμεν νὰ σώσωμεν τὰς ἐργατικὰς τάξεις ἀπὸ τὴν ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν τῆς μέθης, ἥτις ἐξαντλεῖ καὶ ἐξασθενεῖ τὸν ἐργάτην, κληροδοτεῖ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὴν φυσικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνικανότητα καὶ ἀδράνειαν, δημιουργεῖ βλᾶκας, ἠλιθίους, ἢ κακούργους ἐκ γενετῆς καὶ ἀποστερεῖ τὰς οἰκογενείας ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς προστάτας αὐτῆς.

Ἄλλη ῥήτωρ ἀφοῦ ἀνέπτυξε τὸ ἱστορικὸν τῆς ἱδρύσεως τῶν σωματείων τῆς temperance, ἀπέδειξε τὴν ἰσχὺν τῆς γυναικὸς ἐν Ἀμερικῇ. Κατωρθώσαμεν, εἶπεν, ἡμεῖς αἱ μητέρες καὶ αἱ σύζυγοι νὰ καταργήσωμεν τὸν οἶνον καὶ τὰ ποτὰ καὶ ἀπὸ τὰς τραπέζας αὐτὰς τῶν πλουσίων ἔτι. Οἰκογένεια σεβομένη ἑαυτὴν οὐδέποτε ἐπιτρέπει τὴν παράθεσιν ἄλλης φιάλης ἢ τῆς τοῦ καθαροῦ ὕδατος εἰς τὴν τράπεζάν της. Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ δημόσια καὶ ἐπίσημα συμπόσια, πᾶσαι αἱ προπόσεις γίνονται διὰ καθαροῦ ὕδατος. Δὲν εἴμεθα διὰ τοῦτο οὔτε ἡμεῖς, οὔτε τὰ τέκνα μας ὀλιγώτερον τῶν Εὐρωπαίων ὑγιεῖς, καὶ τὸ αἷμα μας, ἐὰν τοὐλάχιστον κρίνωμεν ἀπὸ τὰς χροιὰς τῶν προσώπων εἶναι βεβαίως ἐρωδιασμένον μὲ ἱκανὴν ποσότητα ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων. Ὅσα θὰ ἐδαπανῶμεν εἰς οἴνους καὶ ποτά, δὲν δαπανῶμεν διὰ προμήθειαν γάλακτος καὶ τροφῶν τονωτικῶν, αἵτινες δὲν ἐξερεθίζουσι καὶ ἐξαντλοῦσι τὸν ἐγκέφαλον, ἀλλ' ἐνδυναμοῦσι τὸ σῶμα καὶ ἐφοδιάζουσιν αὐτὸ καταλλήλως διὰ τὸν μέγαν τῆς ζωῆς ἀγῶνα.

Πολλὰ ἐλέχθησαν ἐν τῷ τμήματι τούτῳ καὶ κατὰ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ χαρτοπαιγνίου, καὶ ἐξετέθη ἐν ἐκτάσει ἡ δύναμις τῆς γυναικὸς καὶ ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασίς της κατὰ τῶν ἕξεων τούτων, αἵτινες δηλητηριάζουσι τὸ σῶμα καὶ ἐξαντλοῦσι τὰ βαλάντια τῶν τε εὐπόρων καὶ μή.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΙ ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ

Συνέχεια)

Τὸ Κλαιρουὰς ἀριθμεῖ ὀλίγους κατοίκους. Ἡ μικρὰ ἰδιοκτησία τοῦ κ. Δελουανύ, ἡ μόνη κατοικουμένη καθ' ὅλον τὸ ἔτος, εὑρίσκετο εἰς ἀπόστασίν τινα δύο ἄλλων, ἀνηκόντων εἰς οἰκογενείας, τῶν ὁποίων ἡ ὑψηλὴ κοινωνικὴ θέσις καὶ αἱ ἕξεις αὐτῶν ἀπέκρουον πᾶσαν στενὴν σχέσιν μετὰ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαύλεως. Ἐπισκέψεις τινὲς ἀνταλλασσόμεναι κατὰ τὴν ἄνοιξιν, συναντήσεις τινὲς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν Κυριακήν, μία ἢ δύο συναθροίσεις κατ' ἔτος, εἰς ἃς συγκαλοῦνται τὰ περίχωρα, τοιαῦται ἦσαν αἱ μόναι σχέσεις τὰς ὁποίας εἶχον μεταξύ των αἱ μικραὶ αὗται ἀποικίαι.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἓξ ὡραίων μηνῶν τοῦ ἔτους ὁ καιρὸς παρήρχετο ταχέως εἰς τὸ Κλαιρουάς. Ὁ κ. Δελουανὺ διήρχετο τὰς πρωΐας αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐνασχολούμενος εἰς τὰς φυτείας του, τὰς πεδιάδας του καὶ τὰς μικρὰς συγκομιδάς του, ἡ δὲ σύζυγος αὐτοῦ ἀφιεροῦτο εἰς τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας, εἰς τὰς ὁποίας ἐλάμβανον ἐπίσης μέρος ἡ Ἑλένη καὶ ἡ Βαλεντίνη. Τὴν δείλην διήρχοντο ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτῶν, ἔνθα σοβαρά τις ἀνάγνωσις, τὸ ἐργόχειρον, ἡ ἰχνογραφία καὶ ἡ μουσικὴ κατηνάλισκον μέχρι τῆς ὥρας τοῦ δείπνου ὅλον τὸν χρόνον. Ἐνίοτε ἤρχετο ἐκ Κομπιέννης συνδαιτυμών τις, γινόμενος πάντοτε εὐπρόσδεκτος, καὶ τὸ ἑσπέρας μακρὸς περίπατος παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Οὐάζ ἢ ἐπὶ τῶν λοφίσκων, ἐτερμάτιζε τὴν ἡμέραν, τὴν ὁμοίαν τῆς προτεραίας, ὁμοίαν τῆς ἐπαύριον.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ χωρίου διέκοπτεν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν γλυκεῖαν ταύτην μονοτονίαν· οἱ ἐκλεκτοὶ τῶν περιχώρων συνηθροίζοντο εἰς τὸ μέγαρον καὶ ὁ κ. Δελουανὺ δὲν ἠρνεῖτο νὰ ὁδηγήσῃ ἐκεῖ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ. Τοῦτο ἦτο πάντοτε διὰ τὴν Βαλεντίνην ὅ,τι ὁ κόσμος ὀνομάζει βέβαιον θρίαμβον, διότι ἡ χάρις καὶ ἡ καλλονὴ αὐτῆς τὴν ἔκαμνον νὰ διακρίνεται μεταξὺ ὅλων, ἀλλ' αὕτη οὐδεμίαν ἔδιδεν εἰς τοῦτο ἀξίαν, εὕρισκεν ὅμως ἐκεῖ ἡδονήν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐζήτει ποσῶς νὰ ἀποφύγῃ. Ὡς πρὸς τὴν Ἑλένην, αὕτη δὲν εὕρισκεν ἐκεῖ ἄλλην τινὰ ἡδονὴν εἰμὴ τὴν τῶν ἐπαίνων, οὓς ἔκαμνον διὰ τὴν ἀδελφήν της· νὰ τὴν στολίζῃ διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν της, νὰ τὴν ἐξωραΐζῃ διὰ τῶν ἀνθέων της καὶ νὰ θαυμάζῃ τὴν νεότητα καὶ καλλονήν της, ἦτο ἡ ἑορτὴ αὐτῆς, ἦτο ἡ χαρά της, ἦτο πᾶν ὅ,τι ὑπῆρχε μάταιον ἐν τῇ ψυχῇ της. Ὁ χειμὼν ὅμως ἦτο μελαγχολικώτερος· ὁ θελκτικὸς οὗτος τόπος, ἐφ' ὅσον ἔχανε τὴν χλόην καὶ τὸν ἥλιον, ἔβλεπε φεύγοντας τοὺς κατοίκους αὐτοῦ· τὸ ψῦχος καθίστατο δριμύτερον καὶ ζοφερώτερον, δὲν ἔμεινεν εἰς τὸ χωρίον εἰμὴ ὁ ἱερεύς, ἐκ δὲ τῆς πόλεως δὲν ἤρχετο εἰμὴ εἷς μόνος ἐπισκέπτης, ἀλλ' αἱ εὐφυεῖς ὁμιλίαι τοῦ ἑνὸς καὶ αἱ πρόθυμοι φροντίδες τοῦ ἑτέρου ἐπλήρουν τὸ κενόν, δίδουσαι συγχρόνως θέλγητρόν τι εἰς τὴν μοναξίαν.

Ὁ Γάστων Δὲ Φολεβέλ, νεαρὸς μηχανικός, προσκεκολλημένος εἰς τὸν Νομόν, ἐγνώρισε τὸν κ. Δελουανὺ ὅτε ἐπρόκειτο ὁδός τις νὰ διασχίσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ἀρχαίου τραπεζίτου. Ἀλλὰ πρὸς μεγάλην εὐχαρίστησιν ὁλοκλήρου τῆς οἰκογενείας τὸ σχέδιον τοῦτο ἀπερρίφθη· ἔκτοτε ὅμως ὁ Γάστων ἐπανήρχετο συχνὰ εἰς τὸ Κλαιρουάς, τὸ ὁποῖον κατέστη ὁ σκοπὸς ὅλων τῶν περιπάτων αὐτοῦ καὶ ἡ μόνη ἀναψυχὴ εἰς τὰς ἐργασίας του. Ἐκ γένους διακεκριμένου καὶ ἀνατροφῆς τελείας, εἶχεν ὀλιγωτέραν περιουσίαν ἢ ἀξίαν καὶ γνώσεις. Ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἡ μεγαλοφροσύνη καὶ ἡ εἰλικρίνεια τοῦ πνεύματός του ὀλίγον συνεβιβάζετο μὲ τὰς ἕξεις τοῦ κόσμου καὶ ἔτι ὀλιγώτερον μὲ τὰς τῶν νέων τῆς ἡλικίας του. Στερηθεὶς πρὸ πολλῶν ἐτῶν τῆς τρυφερότητος καὶ τῶν συμβουλῶν τῆς μητρὸς αὐτοῦ, διετήρησεν ἐν τῇ καρδίᾳ του, ὡς τὸν προσφιλέστερον θησαυρόν, τὰ παραγγέλματα καὶ τὰ παραδείγματα ἅτινα παρ' αὐτῆς ἔλαβεν. Ἡ ἱερὰ αὕτη ἀνάμνησις ἀνεμιγνύετο εἰς ὅλας τὰς πράξεις τοῦ βίου του, χρησιμεύουσα αὐτῷ ὡς φύλαξ κατὰ τῶν ὁρμῶν τῆς νεότητος.

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δελουανύ, ἔλεγον ἐνίοτε, ὅτι τὸ μέλλον

μιᾶς τῶν θυγατέρων αὐτῶν δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τεθῇ εἰς χεῖρας μᾶλλον ἀξίας τῶν ἰδικῶν του· ἡ Ἑλένη καὶ ἡ Βαλεντίνη ἴσως ἐσκέπτοντο τοῦτο ἐπίσης, ὡς πρὸς δὲ τὸν κ. Φολεβελ ἦτο ἀδύνατον νὰ γνωρίσῃ τις ὁποῖον ἄλλο αἴσθημα ἢ τὸ τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας πρὸς ὅλην τὴν οἰκογένειαν ὡδήγει αὐτὸν τόσον συχνὰ εἰς τὸ Κλαιρουάς. Εὐτυχὴς ὅτε δὲν εὕρισκε ξένον τινα εἰς τὴν ἔπαυλιν, ἦτο πάντοτε φιλόφρων καὶ ἀγαθὸς διὰ τὰ τέσσαρα πρόσωπα, τὰ ἀποτελοῦντα ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειαν ταύτην· εὐλαβής τις φιλία ἀνεπτύχθη μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν Δελουανύ· ἐτραγώδει μετὰ τῆς Ἑλένης, ἐκάθητο εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον μετὰ τῆς Βαλεντίνης, ἀνεγίνωσκεν εἰς τὸν πατέρα των, προσέφερε τὸν βραχίονά του εἰς τὴν μητέρα των κατὰ τοὺς μακροὺς ἑσπερινοὺς περιπάτους καὶ πάντα ταῦτα μετὰ χάριτος καὶ ἁπλότητος, μετὰ εἰλικρινείας καὶ στοργῆς. Ὅτε οὗτος δὲν ἤρχετο εἰς τὴν ἔπαυλιν, τὸ πᾶν ἦτο μελαγχολικόν, ὅλη ἡ οἰκογένεια ᾐσθάνετο τὴν ἀπουσίαν του, ἀλλ' οὐδεὶς ὅσον ἡ Ἑλένη. Αὕτη διέκοπτε τὴν ἐργασίαν αὐτῆς, μετέβαινε χωρὶς νὰ γνωρίζῃ διατί ἀπὸ τὴν θέσιν της εἰς τὸ παράθυρον, ἔστρεφε τὴν κεφαλὴν εἰς τὸν ἐλάχιστον θόρυβον καὶ ὅτε ἡ ὥρα προὐχώρει νέφος μελαγχολίας ἐσκίαζε τὸ χαρίεν αὐτῆς πρόσωπον.

Περὶ τὰ τέλη ψυχροῦ καὶ μακροῦ χειμῶνος, ὁ κ. Δελουανὺ ἠσθένησε σοβαρῶς· βίαιος πυρετὸς κατέλαβεν αὐτόν,οἱ παροξυσμοὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ ὁ ἰατρὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποκρύψῃ τοὺς φόβους του. Ἡ κ. Δελουανὺ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς δὲν ἄφινον τὸ προσκεφάλαιον τοῦ ἀσθενοῦς, δίδουσαι τὰ φάρμακα, προλαμβάνουσαι τὰς ἐλαχίστας ἐπιθυμίας του καὶ ἀπευθύνουσαι πρὸς τὸν Θεὸν τὰς θερμοτέρας προσευχὰς διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ προσφιλεστάτου τούτου πατρός. Αἱ κρίσεις ἦσαν μακραὶ καὶ θλιβεραί, τρομακτικαὶ δ' ἐνίοτε ἕνεκα τῶν παραληρημάτων, τὰ ὁποῖα παρηκολούθουν αὐτάς.

ΝΕΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

Εἰς ἰδιωτικὴν ὅλως πρωτοβουλίαν ὀφείλεται ἡ ὕπαρξις μέσης ἐν Ἑλλάδι θηλείας ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὴν ἀναπτυσσομένην δ' ἅμιλλαν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἱδρυτριῶν ἀνωτέρων Παρθεναγωγείων ἡ καλή πως πορεία τῶν ἐν τῇ πόλει μας τοιούτων.

Εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα προστίθεται ἀπὸ 1ης 7)βρίου ἐ. ἔ. καὶ νέον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν γνωστῶν ἀνὰ τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον εὐπαιδεύτων Ἑλληνίδων παιδαγωγῶν κ.κ. Φλωρεντίας Φουντουκλῆ καὶ Εἰρήνης Πρινάρη.

Ἡ κ. Φλωρεντία Φουντουκλῆ εἶναι γνωστὴ εἰς τὰς ἀναγνωστρίας μας ἐκ τῶν ὡραίων παιδαγωγικῶν καὶ ποιητικῶν δημοσιευμάτων της καὶ ἐκ τῆς συντόμου βιογραφικῆς σκιαγραφίας της, ἣν εἴχομεν δημοσιεύσει ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν» κατὰ τὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐγγραφήν της.

Εἰς ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν παίδευσιν καὶ πεῖραν παιδαγωγικὴν μεγάλην συνενοῖ θησαυροὺς ὅλους εὐγενείας καὶ ἁβρότητος στοργικῆς καὶ χαρακτῆρα σοβαρὸν ἁγνὸν καὶ ἄδολον, προσόντα πάντα ταῦτα πολύτιμα καὶ ἀπαραίτητα διὰ πᾶσαν γυναῖκα, ἀναλαμβάνουσαν τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ φύλου της.

Τὴν εὐπαίδευτον φίλην μας κ. Φλ. Φουντουκλῆ, συμπληροῖ ἡ κ. Εἰρήνη Πρινάρη, διευθύνασα εὐδοκίμως ἐπὶ δεκαετηρίδας ὅλας ἤδη ἀνώτερα ἐν Ἑλλάδι Παρθεναγωγεῖα, ὡς τὸ Ἀρσάκειον Κερκύρας. καὶ διοργανώσασα τὸ ἐν Πάτραις λειτουργοῦν. χρηματίσασα δὲ καὶ ἡ πρώτη τοῦ διαδόχου καὶ τῶν βασιλοπαίδων διδάσκαλος, ὡς καὶ ὑποδιευθύντρια τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀρσακείου.

Τὸ παρθεναγωγεῖον τοῦτο θὰ λειτουργῇ κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Γερμανίᾳ τοιούτων. ἐν οἷς καὶ αὐτὴ ἡ κ. Φλ· Φουντουκλῆ ἐμορφώθη. Συμμορφούμενον πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου, θὰ ἀποτελέσῃ πλῆρες διδασκαλεῖον. τοῦ ὁποίου αἱ μαθήτριαι θὰ δύνανται ὡς αἱ τοῦ Ἀρσακείου νὰ ὑποβάλωνται εἰς διδασκαλικὰς ἐξετάσεις καὶ ἀποκτῶσι πτυχίον διδασκαλίας.

Σὺν τοῖς ἄλλοις ἡ διεύθυνσις τοῦ παρθεναγωγείου θὰ ἐπιδιώξῃ καὶ τὴν πρακτικὴν μόρφωσιν τῶν μαθητριῶν εἰς καλὰς οἰκοδεσποίνας καὶ μητέρας, εἰσάγουσα ὡς ὑποχρεωτικὰ τὰ μαθήματα τῆς μαγειρικῆς, κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς μετὰ πρακτικῆς ἐφαρμογῆς.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ νεωτερισμὸς οὗτος θὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως παρὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων, οἵτινες τόσον δυσανασχετοῦσι διὰ τὴν κατὰ τὸ πλεῖστον μονομερῶς ἐπιδιωκομένην πνευματικὴν τῶν τέκνων των μόρφωσιν.

Οἱ ὅροι τῆς ἐγγραφῆς μαθητριῶν ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ τούτῳ εἶναι λίαν συγκαταβατικοί, ἐνεργοῦνται δ' ἀπὸ σήμερον ἐγγραφαί, ἐσωτερικῶν ἡμισυσσίτων καὶ ἐξωτερικῶν παρὰ τῆς διευθύνσεως, ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 11, ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 11ης καὶ ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι τῆς 7ης καθ' ἑκάστην.

Ἰδοὺ τί περὶ τοῦ νέου Παρθεναγωγείου μᾶς ἐπιστέλλει ἀνώνυμος μήτηρ :

Τὸ νὰ μὴ στείλῃς τὸ θυγάτριόν σου εἰς σχολεῖον δὲν εἶναι φρόνιμον, διότι ἡ κατ' οἶκον ἐκπαίδευσις γίνεται ἀτελὴς καὶ παρὰ τοὺς παιδαγωγικοὺς κανόνας· ἔστειλα λοιπὸν καὶ ἐγὼ τὸ ἰδικόν μου· ἀλλ' ἐπέστρεφε τὸ ἑσπέρας κατακουρασμένον καὶ ἀμέσως μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκάθητο πάλιν προς μελέτην. Εἶχε νὰ γράψῃ ὀνόματα, ῥήματα, ν' ἀποστηθίσῃ κανόνας γραμματικῆς στριφνούς, γεωγραφίαν, νὰ λύσῃ προβλήματα ἀριθμητικά· ἐκοιμᾶτο τὸ ταλαίπωρον καταζαλισμένον καὶ δὲν ἐχόρταινε τὸν ὕπνον του, διότι εἰς τὰς ὀκτὼ ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ πάλιν εἰς τὴν θέσιν του ἐντὸς τῶν θρανίων. Κατήντησε ὠχρόν, ἀσθενές, καχεκτικόν· οὔτε ἄσκησις σωματική. οὔτε περίπατος, ἀλλ' αἰωνίως μαθήματα καὶ γραψίματα καὶ διημέρευσις ἐντὸς τῶν δωματίων. Ποῖον δὲ ἐφόδιον εἰς τὸν μετέπειτα βίον ἀπέκτα ἐκ τοῦ σχολειου; σχεδὸν τίποτε. ἐκτὸς ὀλίγων γραμματικῶν κανόνων καὶ τῶν ἀχρήστων ἐργοχείρων.

Μετὰ χαρᾶς λοιπὸν ἀνέγνωσα τὴν προκήρυξιν τοῦ νέου Παρθεναγωγείου τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κυριῶν Πρινάρη καὶ Φουντουκλῆ. Ἐν αὐτῷ εἶδον διατετυπωμένας τὰς εὐχὰς ἐμοῦ καὶ ἁπασῶν τῶν μητέρων. Τοῦ νέου Παρθεναγωγείου τὸ πρόγραμμα, ἐνῷ δὲν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐπιβεβλημένον, περιέχει καινοτομίας ὠφελιμωτάτας. Περιορίζει τὰς ὥρας τοῦ Σχολείου.ἀπαλλάσσει τὰ κοράσια τῆς μελέτης κατ' οἶκον, τὰ ἐξασκεῖ κατὰ τὸ σῶμα, ὁδηγεῖ αὐτὰ ἄνευ διακρίσεως ἐσωτερικῶν ἀπὸ ἐξωτερικὰ εἰς καθημερινοὺς περιπάτους, τὰ διδάσκει τὴν ραπτικὴν καὶ τὴν μαγειρικήν· ἐν ἑνὶ λόγῳ αἱ Διευθύντριαι ὑπόσχονται ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὰς μητέρας τὰ εἰς αὐτὰς ἐμπιστευθέντα κοράσια, σώφρονα, εὔρωστα καὶ καλὰς οἰκοδεσποίνας, ἱκανὰς νὰ φέρωσι τὴν φαιδρότητα καὶ τὴν εὐδαιμονίαν εἰς τὰς οἰκογενείας των.

Ἀλλ' ἆρά γε θὰ ἐκπληρώσωσιν ὅσα ὑπόσχονται ἐν τῷ προγράμματι αὐτῶν αἱ κυρίαι Πρινάρη καὶ Φουντουκλῆ ; Τὸ κατ' ἐμὲ ἀδιστάκτως φρονῶ ὅτι δὲν θὰ διαψευσθῶσιν αἱ ἐλπίδες ἡμῶν τῶν μητέρων. Διότι καθ' ὅσον ἠξεύρω, αἱ δύο διευθύντριαι ἔχουσιν ὅλα τὰ προσόντα τὰ διακρίνοντα τὰς καλὰς παιδαγωγοὺς καὶ διδασκαλίσσας.

Ἔχουσι δ' ἀμφότεραι καὶ ἕτερόν τι πλεονέκτημα ἐν εἴδει ἐγγυήσεως, τὸ γένος καὶ τὴν ἀνατροφήν. Ὁ πατὴρ τῆς μιᾶς ἦν σεβαστὸς ἰατρὸς καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Γρυπάρης. τῆς δ' ἑτέρας ὁ πολύκλαυστος συνταγματάρχης Ἀλέξανδρος Φουντουκλῆς ὁ καταλιπὼν μνήμην ἐντιμωτάτου καὶ διακεκριμμένου στρατιώτου.

Μία Μήτηρ

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ ΑΣΠΑΣΙΑΣ ΣΚΟΡΔΕΛΗ

Αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἀρίστου ἐν τῇ πόλει μας Παρθεναγωγείου, τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς δεσποινίδος Ἀσπασίας Σκορδέλη λειτουργοῦντος διεξήχθησαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας.

Αἱ ἀπόφοιτοι τούτου μαθήτριαι φέρουσιν ὅλα τὰ ἐφόδια ὑγιοῦς πνευματικῆς καὶ σωματικῆς παιδεύσεως, ἐνταυτῷ δὲ καὶ πρακτικῆς οἰκογενειακῆς μορφώσεως, ἀπαραιτήτου τούτου στοιχείου διὰ τὴν εὐδαιμονίαν πάσης νεάνιδος.

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸς κ. Εὐταξίας παρευρέθη εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ μαθήματος, τῆς Ἱστορίας, τῆς Καλλιτεχνίας καὶ τῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας τῆς ἀνωτέρας τάξεως καὶ συνεχάρη τὴν εὐπαίδευτον καὶ συμπαθῆ διευθύντριαν διὰ τὰς ἐν πᾶσι ἐπιτυχεῖς ἀπαντήσεις τῶν μαθητριῶν.

Εἰς τὴν μουσικὴν πολλαὶ τῶν μαθητριῶν ἤραντο ἀληθῆ καλλιτεχνικὸν θρίαμβον, μετὰ θαυμαστῆς μεθοδικότητος καὶ αἰσθηματικῆς ἐμπνεύσεως ἐκτελέσασαι δυσκολωτάτας συνθέσεις τῶν κλασικωτέρων τῆς τέχνης διδασκάλων.

Ἡ ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ τούτῳ διδάσκουσα τὸ μάθημα τῆς μουσικῆς. περιφανὴς τῆς πόλεώς μας καλλιτέχνις δεσποινὶς Σοφία Φωτιάδου. ἀπέδειξε τί δύναται νὰ κατορθώσῃ εὐμέθοδος καὶ εὐσυνείδητος διδασκαλία, καὶ πῶς ἡ ὑπὸ τοῦ θείου τῆς Τέχνης πυρὸς ἐμπνεομένη δύναται νὰ μεταδώσῃ εἰς τὰς μαθητρίας τὸν ἐνθουσιώδη πρὸς αὐτὴν ἔρωτα, καὶ ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι νὰ ἀναδείξῃ αὐτὰς ἀληθεῖς καλλιτέχνιδας.

Τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς. δι' οὗ τὸ σῶμα ἐνδυναμοῦται καὶ τὰ νεῦρα ἐνισχύονται καὶ οἱ μῦς ἀποκτῶσιν ἀντοχὴν καὶ αἱ παρειαὶ χρωματίζονται μὲ τὸ θαλερὸν τῆς ὑγείας καὶ εὐεξίας χρῶμα, τὸ μάθημα τοῦτο ἐδιδάχθη κατὰ τὸ τελευταῖον ἐν Γερμανίᾳ παιδαγωγικὸν σύστημα καὶ αἱ μαθήτριαι ἀπέκτησαν εὐκαμψίαν καὶ χάριν καὶ ζωηρότητα περὶ τὰς κινήσεις θαυμασίαν, ἐνθουσιώδη προκαλέσασαι κατὰ τὰς ἐξετάσεις χειροκροτήματα.

Ἐν τέλει πάντες οἱ παραστάντες εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας ἀπεκόμισαν μετὰ τῶν γονέων τῶν μαθητριῶν τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων, καὶ θερμὰ ἐξέφρασαν συγχαρητήρια πρὸς τὴν ἀκάματον διευθύντριαν, τὴν μετὰ τόσου ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως ἐργαζομένην ὑπὲρ τῆς εὐδοκίμου λειτουργίας καὶ τῆς εὐσυνειδήτου ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος παντὸς τοῦ ὑπ' αὐτὴν διδάσκοντος προσωπικοῦ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ κ ΣΕΡΕΜΕΤΗ

Σήμερον ἀναχωρεῖ εἰς Ρουμανίαν ἡ γνωστὴ ἐν τῇ πόλει μας καλλιτέχνις κ. Ἀθηνᾶ Σερεμέτη μετὰ τῆς κ. μητρός της. Οἰκογενειακαὶ ὑποθέσεις κα συμφέροντα ἀνώτερα θὰ κρατήσωσι τὴν κ. Σερεμέτη μακρὰν μας μέχρι τοῦ προσεχοῦς 7βρίου, ὅτε θὰ τὴν δεχθῶσιν καὶ πάλιν αἱ προσφιλεῖς της ἐν τῇ Τέχνῃ τοῦ Ὀρφέως μαθήτριαι, μετὰ τῶν ἀπονεμουσῶν αὐτῇ ἀμέριστον τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησίν των ἀπειροπληθῶν θαυμαστριῶν τοῦ καλλιτεχνικοῦ ταλάντου της.

ΘΕΑΤΡΑ

ΘΙΑΣΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΣ. Τὰ νέα ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Παραδείσου παρασταθέντα κατὰ τὴν θερινὴν ταύτην περίοδον δραματικὰ ἔργα ἀνέδειξαν τὴν δραματικὴν καλλιτέχνιδά μας κ. Εὐαγγελίαν Παρασκευοπούλου, καὶ τὸν ὑπ' αὐτὴν ἄριστα κατηρτισμένον θίασον, ἀληθῶς ὑπέροχον.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ προβῶμεν εἰς ἀνάλυσιν καὶ μελέτην τῶν χαρακτήρων ἑνὸς ἑκάστου τῶν δραμάτων τούτων, ἐξ ἧς μελέτης θέλει καταστῇ καταφανὴς ἡ ἔξοχος δραματικὴ ἰδιοφυΐα τῆς τε πρωταγωνιστούσης καλλιτέχνιδος καὶ τῶν μετ' αὐτῆς ἐξεχόντων ἐν τῇ ὑποκρίσει λοιπῶν καλλιτεχνῶν. Ἡ «Σιμόνη» εἶναι ἡ ἐπισφράγισις τῶν ἐπιτυχιῶν,τὸ «Cheval de bataille» πάντων τῶν πρωταγωνιστούντων προσώπων. Πρέπει νὰ τὴν ἴδουν, νὰ τὴν θαυμάσουν, νὰ τὴν ἀπολαύσουν ὅλοι.

Πόσοι κόποι καὶ θυσίαι καὶ ὑπεράνθρωπος ἐργασία ἀπαιτεῖται, ὅπως τόσα νέα ἔργα ἀναβιβασθῶσι συγχρόνως ἀπὸ τῆς σκηνῆς. Καὶ ὅμως ἀντὶ πόσον εὐτελοῦς ποσοῦ ἀπολαμβάνει τις τοιαύτην καλλιτεχνικὴν ἀπόλαυσιν !

Τὸ κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν δικαιότατα συρρέει ἄφθονον εἰς τὰς παραστάσεις ταύτας καὶ ἐνισχύει διὰ τῆς ἐνθουσιώδους ἐπιδοκιμασίας του καὶ τῶν φρενητιωδῶν ἐπευφημιῶν του τὸν ἄριστον τοῦτον θίασον τὸν ἐξυψώσαντα.ο συγχρονον δρᾶμα εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ περιωπὴν καὶ ἀναδεικνύμενον ἐφάμιλλον πρὸς τοὺς ἀρίστους εἰς τὸ εἶδος τοῦτο εὐρωπαϊκοὺς δραματικοὺς θιάσους.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΣΟΧΑ. Εὐθυμία, χαρά, διαρκὴς πανήγυρις μὲ τὸν ἀμίμητον κωμικόν μας Παντόπουλον, τὸν μοναδικὸν τοῦτον τοῦ γέλωτος καὶ τῆς εὐθυμίας ἥρωα. Σᾶς βλέπει μόνον ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἔστω καὶ σοβαρός, ἔστω καὶ σιωπηλὸς καὶ καταλαμβάνεσθε ὑπὸ ἀκρατήτου ἐπιθυμίας νὰ γελάσητε. Ὡς μπάρμπα Λινάρδος. ὡς Καπετὰν Γιακουμῆς, ὡς μπάρμπα Γιῶργις εἶναι ἔξοχος, ἀμίμητος, ὑπερβαίνει τὸ φυσικόν.

Σᾶς μεταφέρει διὰ τῆς Τέχνης του εἰς τὸν ἀφελῆ καὶ ἁπλοϊκὸν βίον τῶν χωρικῶν, σᾶς κάμνει νὰ μελετᾶτε, νὰ ψυχολογῆτε, νὰ ἐνθουσιάζεσθε, ἀλλὰ καὶ νὰ γελᾶτε, νὰ εὐθυμῆτε ἐν ταὐτῷ. Τὸ θέατρόν του εἶναι μία ὄασις κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τοῦ ἀσφυκτικοῦ καύσωνος, τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἡμῶν δυσπραγίας. Ἐκεῖ πηγαίνομεν διὰ νὰ λησμονήσωμεν τὸν ἑαυτόν μας καὶ τὸν κόσμον καὶ τὴν ζέστην καὶ νὰ ἀνακουφισθῶμεν, νὰ γελάσωμεν, νὰ εὐθυμήσωμεν.

ΤΙ ΚΑΤΩΡΘΩΣΕΝ Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Νὰ ὑπερβῇ ὅλας τὰς ἄλλας,Γαλλικάς. Ἰταλικάς, Αὐστριακὰς κατὰ τὸν ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Μασσαλίας πλοῦν τῆς γραμμῆς τῶν μεγάλων ἀτμοπλοίων της.

Αἱ Ἀθῆναι, τὸ Βυζάντιον καὶ ἡ Σπάρτη, σκάφη ὡραῖα, καινουργῆ. μέγιστα, τεσσάρων χιλιάδων τόννων χωρητικότητος ἐκτελοῦσι τὸν ἀπὸ Μασσαλίας μέχρι Πειραιῶς πλοῦν μόνον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν καὶ δέκα ἓξ ὡρῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὐδὲ αὐτὰ τὰ Messageries κατώρθωσαν μέχρι σήμερον.

Μετ' ἀναλόγου ταχύτητος καὶ ἀκριβείας ἐκτελοῦνται βεβαίως καὶ οἱ πλόες Τεργέστης, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Μαύρης Θαλάσσης, κατόρθωμα τοῦτο μέγα διὰ τὴν προοδευτικὴν Πανελλήνιόν μας, ἥτις ἀνυψοῖ οὕτω καὶ πάλιν τὸ γόητρον τῆς κυανολεύκου σημαίας μας ἀνὰ τὴν Μεσόγειον.

Εἶναι δὲ ἄξιοι μομφῆς οἱ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐν πᾶσι ξενόφιλοι καὶ ξενολάτραι.οἱ προτιμῶντες τὰ ξένα ἀτμόπλοια διὰ τὰ ταξείδιά των, ἐνῷ τοιαῦτα πλεονεκτήματα παρέχει αὐτοῖς ἡ Πανελλήνιος Ἑταιρία, διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ὁποίας πλεῖστοι ξένοι ταξειδεύουσι, ἀποκομίζοντες τὰς ὡραιοτέρας ἐντυπώσεις.

21 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 21

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

Θρανίον τι εὑρίσκετο ἐκεῖ πλησίον. Ἡσύχως ἡ βαρόνη, ἥτις εἶχε παρατηρήσει εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκετο ἡ νεαρὰ γυνὴ ὡδήγησε καὶ ἐτοποθέτησεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ θρανίου τούτου, ἐνῷ ἡ Συβίλλη ἐξ ἁβρότητος ἀπεμακρύνετο.

— Ἐν πρώτοις, πτωχό μου παιδί, ἤρξατο ἡ Παυλίνα, ὁμολογῶ ὅτι ἔχω πολλὰ ἄδικα ἀπεναντί σου... Ἀλλὰ πρέπει νὰ μὲ συγχωρήσῃς. Ἤμην καὶ εἶμαι ακόμη τόσῳ δυστυχής!...

Κατόπιν ἀμέσως χωρὶς νὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν Ναδίνην καιρὸν νὰ ἀπαντήσῃ, ἐξηκολούθησε:

— Ἤμην ἐπὶ ἓν ἔτος παράφρων. Ἀ! ἐκεῖνοι, οἵτινες μοὶ ἀπέδωκαν τὸ λογικόν μοὶ παρέτχον πολὺ οἰκτρὰν ὑπηρεσίαν, μοὶ ἔκαμον ἄδωρον δῶρον.

Ἤρχισεν ἐκ νέου νὰ θρηνῇ. Ἡ Ναδίνη συνθλιβομένη πλησίον της τὴν ἐμιμεῖτο ἐπαναλαμβάνουσα πάντοτε.

— Νονά μου. πτωχή, πολυαγαπητή μου νονά, διατί νὰ μὴ εἶμαι πλησίον σας νὰ σᾶς περιποιηθῶ, νὰ σᾶς περιθάλψω!...

Ἡ βαρόνη ἐξηκολούθησε.

— Τέλος ὅτε μοὶ ἐπετράπη νὰ ἐνασχοληθῶ μὲ τὰ ὑποθέσεις μου εὗρον τὰς ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας μοὶ ἔγραψας ἀμέσως μετὰ τὸ δυστύχημά μου.

Πόσον συ εκινήθην ἐκ τῆς καλωσύνης, τῆς γενναιοψυχίας σου, ἐγώ, τὴν ὁποίαν οὐδὲν πλέον συγκινεῖ....

Ἐξέφραζες ἐν αὐταῖς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γείνῃς θυγάτηρ μου, προσφιλὴς μικρά!. Ἐτυγχώσει ἀνεξήγητον ἀπιστίαν ἵνα ἀφιερωθῇς εἰς ἐμέ!

Ἠξεύρεις οτι ἦτο ὡραῖον, ὅτι ἦτο ὑψηλὸν αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐζήτεις νὰ πράξῃ, Ναδίνη μου; Εἶχον ἀπόφασιν ὄχι μόνον νὰ δεχθῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔλθω εἰς συνάντησίν σου!...

Τὴν στιγμὴν ὅμως καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιήσω τὸ σχέδιον μου ὅλως τυχαίως ἐπληροφορήθην ὅτι εἶχες νυμφευθῇ, ὅτι ἦτο ἤδη μήτηρ..»

— Τότε ἀφέθην ἐκ νέου εἰς τὴν μόνωσιν καὶ ἀπελπισίαν μου, μὴ αἰσθανομένη ἐν ἐμοὶ τὴν δύναμιν νὰ φέρω ἐμαυτὴν διὰ μιᾶς λέξεως εἰς τὴν ἐνθύμησίν σου, νὰ διαταράξω, ἔστω καὶ μετὰ πάροδον τοσούτου χρόνου, τὴν οἰκιακήν σου γαλήνην.

Ἔκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἤρχισαν ἐκ νέου ῥέοντα.

Ἡ Ναδίνη τὴν μίαν τῶν χειρῶν αὐτῆς ἔχουσα ἐντὸς τῆς χειρὸς τῆς βαρόνης, διὰ τῆς ἑτέρας δὲ καλύπτουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἔκλαιεν ὁμοίως, συγκεκινημένη μέχρις ἐγκάτων ἐκ τῆς τοιαύτης ἀπελπισίας, τὴν ὁποίαν ᾐσθάνετο ἄπειρον.

Αἴφνης ἡ Παυλίνα ἀπομάξασα τὰ δάκρυά της.

— Εἶσαι τοὐλάχιστον εὐτυχής; ἠρώτησε τὴν ἀναδεκτήν της.

Αὕτη ἐταπείνωσε τὴν κεφαλήν.

— Ἀλλοίμονον! ἐτραύλισε λίαν χαμηλοφώνως, ἡ καρδία μου ἅπαξ ἀγαπήσασα δὲν ἦτο δυνατὸν να ἀγαπήσῃ καὶ ἐκ δευτέρου Οὕτω, εἴτε διότι δὲν εὗρεν ἐν ἐμοὶ τὸν ἔρωτα, τὸν ὁποῖον ἐπεθύμει νὰ εὕρῃ παρὰ τῇ νεαρᾷ αὐτοῦ συζύγῳ εἴτε δι' ἄλλους λόγους οὔτε ὁ κ. Δε Ροσεμπὲλ μὲ ἠγάπησε.

Μετὰ πυρετώδους δὲ ταχύτητος ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ.

— Ἀλλ' ἔχω θυγατέρα, τὴν Θηρεσίαν μου, ἥτις εἶναι ὡραιοτάτη καὶ τὴν ὁποίαν λατρεύω. Προσεχῶς θὰ ἀποκτήσω καὶ ἄλλο τέκνον. Μία γυνή, ὅταν ὁ Θεὸς παρέχῃ αὐτῇ τὴν εὐτυχίαν τοῦ να γείνῃ μήτηρ δὲν πρέπει νὰ σκέπτηται ὅτι ὑπάρχει ἴσως ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἄλλη εὐτυχία μεγαλειτέρα ταύτης.

Η κ. Ζάκομψεν ἐννοήσασα ὅτι εἶχεν ἐνώπιόν της γυναῖκα δυστυχεστάτην, ἀλλὰ καὶ λίαν γενναίαν ἐν τῇ δυστυχίᾳ της οὐδεμίαν ἔδωκεν ἀπάντησιν.

Ἡ Ναδίνη ἐξηκολούθησε.

— Θὰ μοὶ ἐπιτρέπητε νὰ ἔρχωμαι ἐνίοτε νὰ σᾶς βλέπω, νὰ σᾶς φέρω καὶ τὴν κόρην μου; Ἀ! ἐὰν ἠθέλετε τὴν ἀγαπήσει, νονά μου, θὰ ἤμην πολὺ εὐτυχής!

— Ἐνόμιζον τὴν καρδίαν μου νεκρὰν εἰς πάντα τὰ ἐγκόσμια, ἀπήντησε βραδέως ἡ Παυλίνα. Ἡ χαρὰ ἐν τούτοις, τὴν ὁποίαν πρὸ μικροῦ ᾐσθάνθην θλίβουσά σε ἐπὶ τῆς καρδίας μου μὲ ἔκαμε νὰ ἐννοήσω ὅτι εἶχον ἀπατηθῆ. Φέρε με τὴν θυγατέρα σου· σὲ δέ, ἥτις δὲν κατηράσθης ἐκεῖνον, ὅστις συνέτριψε τὸν βίον σου, θὰ σὲ ἀγαπῶ ὡς θὰ σὲ ἠγάπων ἐὰν ὁ Θεὸς ἤθελε μὲ ἀξιώσει νὰ σὲ καταστήσω θυγατέρα μου.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἡ Ναδίνη ᾐσθάνετο ἑαυτὴν ὀλιγώτερον μόνην.

Ὁ Χρίστιαν δὲν ἐδείκνυε πλειότερον πρὸς αὐτὴν ἐνδιαφέρον ἢ κατὰ τὸ παρελθόν, παραλείπων τὴν ἐκπλήρωσιν καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν καθηκόντων, ἅτινα

ΔΙΚΑΙΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

Ἐπισταμένως παρακολουθήσασα τὰς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα γενομένας ἐξετάσεις τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κυρίας Μαρίας Βελῆ λειτουργοῦντος ἀπὸ ἑνὸς ἔτους παρθεναγωγείου, λίαν εὐαρέστους ἀπεκόμισα ἐντυπώσεις.

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἀπεδείχθη ὅτι οἱαδήποτε μέθοδος ἐφηρμοσμένη ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις τότε μόνον εὐδοκιμεῖ ὅταν οἱ διδάσκοντες γινώσκουσι νὰ ἐπιτελῶσι τὸ ἑαυτῶν καθῆκον.

Ἡ τε διευθύνουσα καὶ αἱ ἐν αὐτῷ διδασκάλισσαι λίαν ἐπιτυχῶς ἐδίδαξαν. Ἡ μὲν εὐπαίδευτος καὶ μετὰ μητρικοῦ φίλτρου τὴν μόρφωσιν τῶν νηπίων ἀναλαβοῦσα δεσποινὶς Ἀνθὴ Βασιλειάδου ἐπετέλεσεν ἀληθῆ θαύματα προόδου, ὡς καὶ ἡ δεσποινὶς Αἰκατερίνη Χριστοδούλου, ἧς ἡ τοῦ μαθήματος τῆς γυμναστικῆς διδασκαλία ἄπεβη ἀνωτέρα πάσης προσδοκίας.

Κατὰ τὰς γενικὰς ταύτας ἐξετάσεις τῆς γυμναστικῆς, φωνητικῆς καὶ ὀργανικῆς μουσικῆς διεκρίθησαν ἐν τῇ ὀργανικῇ μουσικῇ αἱ μικραὶ μαθήτριαι Μαντζάκου καὶ Ἀργυροπούλου ὡς καὶ ἡ μικρὰ Ἄρτεμις Παντοπούλου ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ τῶν ποιημάτων. Ἔψαλλον δὲ τὰ παιδία κατανοητικώτατα ἄσματα, ἐν πρὸς τὴν Βασίλισσαν τοῦ κ. Δροσίνη καὶ ἕτερον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Πέρασμα τοῦ Γ. Μαρτινέλλη» ἀμφότερα μελοποιηθέντα ὑπὸ τοῦ Μουσικοδιδασκάλου κ. Σπινέλλη, ὃν ἀπὸ καρδίας συγχαίρομεν ὡς καὶ τὴν τῆς ὀργανικῆς διδάσκαλον δεσποινίδα Μαίρην Δεμβόρτ, ἥτις καὶ τὴν Γαλλικὴν ἐπιτυχῶς ἐδίδαξεν εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν ὡς κατεδείχθη ἐκ τῶν εὐστόχων τῶν μαθητριῶν ἀπαντήσεων.

Ἐν γένει αἱ ἐξετάσεις ὑπῆρξαν εὐδόκιμοι Εὔχομαι δὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ εὐδοκιμῶσιν ἐπαξίως καταδεικνύουσαι τοὺς κόπους, οὓς καταβάλλουσιν ἥτε ἀξιότιμος διεύθυνσις καὶ αἱ ἐν αὐτῷ διδάσκουσαι.

Μία Μήτηρ.

Παρακαλοῦνται αἱ κ. κ. συνδρομήτριαι ὡς καὶ οἱ κ. κ. ἀνταποκριταὶ οἱ καθυστεροῦντες μέχρι σήμερον συνδρομάς νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὰς ἄνευ ἀναβολῆς, διότι ἕνεκα τῶν ὑπερόγκων δαπανῶν, εἰς ἃς ἡ διεύθυνσις ὑπεβλήθη διὰ τὴν εἰς Σικάγον μετάβασίν της, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ κανονίσῃ πάντα ἐκκρεμῆ λ)σμόν της.

ΕΤΑΡΙΑ
ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΩΝ ΑΘΗΝΩΝ--ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟΥ

Ἓν φυλλάδιον συνδρομῆς δίδον δικαίωμα εἰς 10 ταξείδια διὰ Φάληρον ἀνόδου καὶ καθόδου ὡς καὶ τὴν λῆψιν 10 λουτρῶν τιμᾶται . . Δραχ. 9.50

Ἓν ἁπλοῦν εἰσιτήριον λουτροῦ . . . . . Λεπ. 0.30

Ἓν εἰσιτήριον διὰ παῖδας . . . . . » 0.10

ΓΡΑΜΜΑΙ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ Ν. ΦΑΛΗΡΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΔΡΟΜΟΛΟΓ. ΙΣΧΥΟΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 18893

Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον D'Athènes à Phalère Ἀκαδημία	Ἐκ Φαλήρου εἰς Πειραιᾶ Phalère à Pirée	Ἐκ Πειραιῶς εἰς Φάληρον Pirée à Phalère Πλατ. Δημαρχίας	Ἐκ Φαλήρου εἰς Ἀθήνας Phalère à Athènes
Π.Μ.	Π.Μ.	Π.Μ.	Π.Ν.
Π. Φ. 5.—	5.20	5,40	6.—
5 20	6.—	6.20	6.40
6.—	6.40	7 —	7 20
6.40	7 20	7.40	8.—
7.20	8.—	8.20	8.40
8.—	8.40	9.—	9.20
8.40	9.20	9.40	10.—
9 20	10.—	10.20	10.40
10 —	10 40	11.—	11.20
10.40	11.20	11.40	12.—
11 20	12.—	12.20	—
12.—	12.40	12.55	—
Μ.Μ.	Μ.Μ.	Μ.Μ.	Μ.Μ.
3.40	3.55	4.10	4 30
4.10	4·25	4·40	5.—
4.40	4.55	5.10	5.30
5.10	5.25	5 40	6.—
5.40	5.55	6.10	6.30
6.10	6.25	6.40	7·—
6 40	6.55	7 10	7.30
7.10	7.25	7.40	8.—
7.40	7.55	8·10	8 30
8.10	8 25	8.40	9.—
8.40	8.55	9.10	9.30
9.10	9.25	9 40	10.—
9.40	9 55	10.10	10.30
0.10	10.25	10.40	11.—
10.40	10.55	11.10	11.30
11.10	11.25	11.40	12.—
—	11.55	12.20	—

ΣΗΜ. Τὸ ἀναχωροῦν τραῖνον τὴν 5ην τῆς πρωΐας μεταβαίνει μόνον εἰς Π. Φάληρον. Τὸ τραῖνον τοῦ μεσονυκτίου ἀναχωρεῖ πάντοτε ἐκ Ν. Φαλήρου μετὰ τὸ θέατρον.

Ἡ πώλησις τῶν εἰσιτηρίων γίνεται εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Πειραιῶς πλησίον τῆς Δημαρχίας καὶ ἐν Ἀθήναις ἔμπροσθεν τῆς Ἀκαδημίας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνὶς ζητεῖ παραδόσεις. Συνιστᾶται θερμῶς παρ' ἡμῶν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας.

πᾶς καλοανατεθραμμένος ἄνθρωπος οὐδέποτε παραλείπει πρὸς τὴν σύζυγόν του εὑρισκομένην ἰδ ὡς εἰς ἣν θέσιν εὑρίσκετο ἡ κόμησσα Δὲ Ροσεμπέλ. Ἀλλ' ἡ Ναδίνη ἦτο ἤδη ἰσχυροτέρα αἰσθανομένη πλησίον της τὴν Παυλίναν, τὴν Παυλίναν, ἥτις ἐνόμιζεν ἑαυτὴν ἀδιάφορον καὶ σκεπτικὴν πρὸς πάντα τὰ ἐγκόσμια, τῆς ὁποίας ὅμως ἠσθάνθη τὴν καρδίαν σφοδρῶς πάλλουσαν ὅτε αἴφνης συνηντήθησαν.

Ὁ τοκετὸς τῆς Ναδίνης ὑπῆρξε λίαν ἐπίπονος. Τὴν ἀπόκτησιν τῆς Φρὰνς παρ' ὀλίγον νὰ πληρώσῃ πολὺ ἀκριβά, μὲ τὴν ζωήν της· ὅσον ἀφορᾷ τὸν Χρίστιαν οὗτος ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπάνθρωπος καὶ σκληρὸς πρὸς τὴν σύζυγον αὐτοῦ ἐδέχθη τὴν γέννησιν τῆς δευτέρας θυγατρός του διὰ τῶν ἑξῆς φράσεων.

— Νὰ ἦτο τοὐλάχιστον υἱός! Ἐξ ἅπαντος αὐτὴ ἡ κόμησσα δὲν θὰ εἶναι ποτὲ ἱκανὴ διὰ τίποτε καλὸν εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον.

Ἡ Ναδίνη τὸν ἤκουσεν.

Οἱ λόγοι οὗτοι δὲν τὴν ἐτάραξαν ὑπὲρ τὸ δέον, οὔτε ἐχειροτέρευσαν τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας της, ἀλλ' ἔκτοτε μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου της ἠνοίχθη χάσμα μέγα, ἀδιάβατον. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ κόμησσα Δὲ Ροσεμπὲλ παρητήθη ἀπὸ τοῦ νὰ συχνάζῃ εἰς τὸν κόσμον.

Ἀφιερωθεῖσα καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὰ θυγατρία της ἐνησχολεῖτο μετὰ τῆς Sibyl εἰς τὴν ἀνατροφὴν αὐτῶν διερχομένη τὸ μὲν θέρος εἰς τὸ ἐν Νορμανδίᾳ κτῆμα των, τὸν δὲ χειμῶνα εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἁγίου Δομινίκου μέγαρόν των.

Ἡ Παυλίνα Ζάκομψεν ἦτο ἡ μόνη αὐτῆς σχέσις.

Ἡ τελευταία αὕτη δὲν μετέβαινεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἀναδεκτῆς της παρὰ μόνον ὅτε ἦτο βεβαία ὅτι δὲν θὰ συνηντᾶτο ἐν αὐτῇ μετὰ τοῦ κόμητος Δὲ Ροσεμπέλ, πρὸς ὃν ἀκατανίκητον ἠσθάνετο ἀποστροφήν.

Ἄλλως τε ἡ δυστυχία εἶχε παροξύνει πολὺ τὸν χαρακτῆρα της καὶ αὕτη, ἥτις καὶ πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ της πολὺ ὀλίγον διαχυτικὴ ὑπῆρξεν, ἐγένετο ἤδη ψυχροτέρα μαρμάρου. Ἐλάτρευε τὰς κοράσδας, πρὸ πάντων τὴν Φράνς, ἀλλὰ πᾶσαν αὐτῆς κατέβαλε προσπάθειαν ὅπως μὴ γίνωνται καταφανῆ τὰ ἐνδόμυχα αἰσθήματα της

Διϊσχυρίζετο ὅτι εἶχε καταληφθῆ ὑπὸ σκεπτικισμοῦ, ὅτι ἦτο ἀναίσθητος πρὸς πάντας ὅτι πᾶσα πρὸς τὸ καλὸν πίστις εἶχε νεκρωθῆ ἐν αὐτῇ

Κατὰ βάθος ἐντούτοις ὅλως τὸ ἐναντίον συνέβαινεν, ἦτο αὕτη ὅσον οὐδεὶς ἄλλος ἠφελὴς καὶ ἀγαθή, πᾶσα δὲ γενναιοφροσύνη, πᾶσα πρᾶξις προδίδουσα μεγαλεῖον ψυχῆς τὴν συνεκίνει μέχρι δακρύων

Πράττουσα ἀφειδῶς τὸ καλὸν ἐφρόντιζεν ἐν τούτοις νὰ τηρῇ αὐτὸ παρὰ πάντων μυστικόν, ὅταν δὲ κατὰ τύχην ἀγαθοεργία τις αὐτῆς ἀνεκαλύπτετο, αὕτη τὴν ἀπειρνεῖτο ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τῆς μᾶλλον ἐπονειδίστου πράξεως, λέγουσα:

— Μὲ ἐκλαμβάνετε λοιπὸν ὡς ἀνόητον; Καλωσύνη ... εὐσπλαγχνία... Ἀδυναμία χαρακτῆρος ὅλα αὐτά. Οὐδεὶς φόβος ὑπάρχει μὴ ὑποπέσω εἰς τοιαῦτα σφάλματα!...

Πολλάκις τὴν πρωΐαν καθισταμένη ἀγνώριστος ὑπὸ τὴν πένθιμον μηλωτήν της μετέβαινεν εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ἐνδεῶν καὶ τῶν πασχόντων ἐντὸς τῶν ἀθλίων αὐτῶν ἐνδιαιτημάτων.

Ἐὰν τις κατὰ τύχην τὴν συνήντα τότε ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ τὰ χαλάσῃ μαζῆ της ἦτο νὰ τῆς τὸ εἴπῃ.

Μεθ' ὅλην τὴν σύγχυσιν καὶ παντελῆ ἔλλειψιν ὁμονοίας, ἥτις ἐπεκράτει ἐν τῷ οἴκῳ Ροσεμπέλ, ὅτε ἔλαβε χώραν συμβάν, ὅπερ ἀπήτει τὴν ἐν Ἀβάνᾳ παρουσίαν αὐτῶν ἡ Παυλίνα πρώτη αὐτὴν παρώτρυνε τὴν βαπτιστικήν της νὰ συνοδεύσῃ τὸν σύζυγόν της.

Ἀνεμοστρόβιλος εἶχε καταστρέψει μέρος τῶν φυτειῶν των· ἐκτὸς τούτου τὰ ἐργοστάσια αὐτῶν καπνοῦ καὶ ζαχάρεως, τὰ ὁποῖα τόσῳ καλῶς διωργανώθησαν ὑπὸ τοῦ Δὸν Ζοζὲ ἐλλείψει ἐπιτηρήσεως εἶχον ὀλίγον κατ' ὀλίγον περιέλθει εἰς παραλυσίαν. Πάντα ταῦτα ἔπρεπε νὰ τακτοποιηθῶσιν· ἀνάγκη ἄλλαις λέξεσι νὰ ληφθῶσι σύντονα μέτρα διὰ τὰ ὁποῖα ὁ Χοίστιαν, δι' ἔλλειψιν ἀρκούσης νοημοσύνης καὶ ἐνεργητικότητος, μόνος δὲν θὰ ἐπήρκει.

— Ἔχεις τέκνα, εἶπεν ἡ Παυλίνα πρὸς τὴν Ναδίνην, τὸ συμφέρον των ἀπαιτεῖ νὰ ἀναχωρήσῃς. Εἶναι ὑπόθεσις τριῶν μηνῶν. Ἡ Συβίλλη θὰ ἔχῃ τὴν φροντίδα τῶν παιδιῶν ὡς θὰ ἔπραττες σὺ ἡ ἰδία, ἄλλως θὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐδῶ.

Ἡ Ναδίνη πεισθεῖσα ἀνεχώρησε.

Τὸ εἴδομεν. ἀπουσία, ἥτις ἔμελλε νὰ διαρκέσῃ τρεῖς μόνον μῆνας παρετάθη ἐπὶ δύο ὅλα ἔτη.

Η ΥΠΟΤΑΓΗ ΤΗΣ ΦΡΑΝΣ

Η'.

Ἐν τῷ ἀπεράντῳ μεγάρῳ τοῦ προαστείου Πουασονιὲρ τὰ γραφεῖα ἔχουσι πρὸ μικροῦ ἀνοιχθῆ καὶ οἱ ὑπάλληλοι καταφθάνουσι πανταχόθεν

Ὁ Δεσὰν εἶναι πάντοτε εἰς τὴν θέσιν του ἐντὸς γραφείου καθ' ὅλα ὁμοίου πρὸς τὰ συνήθη τῶν τραπεζιτικῶν οἴκων.

(Ἀκολουθεῖ)